

Arle espèra Cylsée au festenau Convivència

Un portrait de cette artiste voyageuse qui chantera au Festival des musiques du monde Convivència

ARLES-PARIS. Ombre messagère de Max Rouquette, Cecila Collardey (Cylsée) a appris l'occitan pour chanter le poète de la nature. Ne la manquez pas le 14 juillet à Arles.

Grande voyageuse, parlant les langues des pays où elle a vécu, Cylsée découvre un jour l'oeuvre de Max Rouquette (photo XDR)

Cecila Collardey es una **barrutlaira**, a viajat dins mant un país au monde, capitèt de se n'apropiar la lenga e lei costumas e de se faire sieus de cants tradicionaus. Ongria, Suèda, Italia, Marròc, Japon... Aquò l'a facha poliglòta, coneis un ramelet de lengas, latinas e nòrd-europencas emai lo japonés.

... E pièi s'entornèt viure a París. Un jorn, a Besièrs, tombèt sus un libre bèu; lo "Lac de Salagou" amé de fotografias de Georges Souche e de poèmas de Max Rouquette (1997). Sabià pas encara que legissiá un escrivan màger de la lenga d'òc. Fuguèt **pivelada** per lei mòts de Max, la musica dei tèxtes que li anèt drech au còr e li venguèt lèu de melodias e una enveja fonsa de lei cantar sus scèna, en omenatge a l'encòp au poèta e an aquesta lenga latina, mauconeguda dins son pròpri país e que descubrià.

Ansin, rescontrèt lo fiu de Max per li demandar l'autorisacion de cantar lei tèxtes. Joan Guilhem l'ajudèt a chausir e a prononciar lei poèmas levats dau recueilh "Lo maucòr de l'unicòrn", publicat en 2000, au **lindau** dau siecle XXIen. Li fuguèt aisit de prononciar, ja ben sabènta

en lengas latinas onte lei mòts se semblan d'una lenga l'autra ; mai èra pas evident d'ajustar lo ritme amé l'accent tonic dins una lenga que mestrejava pancara.

Intra en occitanitat gràcia au poèta-metge de la natura

La lenga d'òc, l'a pas coneiguda dau **brèç**, la tèn pas de sei grands que li cantèron pas de breçairòlas en occitan meme s'avián crompat un ostau pròche Verdon ; nimai de sei parents parisencs. L'ausiguèt, joventa, d'un pastre d'Avairon, en Provença, dins de cants tradicionaus ... mai vertadierament, la coneiguèt dins lo parlar lengadocian dau metge d'Argelier... "Una paraula **esbleugissanta**" segon Yvon Puech, una revelacion per ela.

A fach lo viatge au revés de lei que la parlan d'origina... Descuerb lei poèmas que s'aplica a prononciar ben, respèct au poèta, e intra en occitanitat, se pòde dire. Max li parla « *d'un monde onto nos taisèm per ausir leis aubres, la natura... monde de mistèri e d'exili onto leis armas se permenan, onto lusís lo clar de luna sus lei telaranhas* » çò que li ramenta la cultura shintò, coneiguda au Japon.

Cecila a viajat emai dins lo temps. Canta de cants mediterranèus (Gaia Voci), de cants ancians e medievaus (Odo Ensemble, Organum). Saup aprofichar d'un terraire musicau totjorn enriquesit de país e d'istòria. Musiciana classica, aprenaguèt promier lo violon alto, pièi la guitarra e joga de mant un instrument, totjorn curiosa de ne conéisser un de mai, coma lei país, coma lei lengas...

En 2014, crea Cylsée, un anagrama de son pichòt nom, per metre en valor gràcias a la musica la poesia d'òc, e de l'entorn de Mediterrània e un pauc la sieuna, sa tòca es de faire clantir lei lengas ensembs, de li sortir de son país per lei faire viatjar de l'una a l'autra, en *sorrelitat*...

Vòtz caudas per cubrir de patz

Escotar Cylsée, amé de musicians e una cantaira requists que sostènon la votz bèla de Cecila sens l' **escafaf**, una vòtz, cristalina, fòrta e freula a l'encòp, totjorn encantarèla,... te pòrta, leugier, leugiera dins de mondes autres. La musica es bèla, lei mots son simples, lei vòtz caudas, l'ensembs t'emmantèla e te cubris de patz, de calme interior, una meditacion vocala que dubrís lei sens e que « *rallume tous les soleils* » (Joan Jaurès, un Occitan) e te quita urós, urosa.

“Et tout simplement, on vibre, on fond, on palpite d’émotion et de délices” coma se congosta de dire Catarina, sa bailèssa, en presentacion dau festenau Convivència. *“Las paraulas son de lutz en camin, que sabon pas se quauqu’un las espèra”* ditz Max Rouquette. Siam en camin... e leis esperam... « *Daïssa la venir l’ombra messatgièra* »

Qu'a paupas camina e cerca la lutz...” *L’ombra messatgièra*, titre d'un poëma e nom dau premier CD Te leissam venir Cylsée, au plaser de t'escotar Cecila e tei compans Rachid, Pau, Gòran, Marina, que siegue en occitan, calabrés, italian, francés, anglés..., dins la **dralha** poetica de Rouquette ò la tieuna, en vila mai sota de platanas centenàrias, a **Convivència lo 14 de Julhet a miejora**, coma un fiòc d'artifici musical au bèu mitan dau jorn, e dins l'espèra d'un fiòc de lutz dins la nuech.

Ecoutez ici : De monts e de sòm

Son groupe se présente le 14 juillet aux festivaliers de Convivència (photo XDR)

Mercredi 5 Juillet 2017

Viviana Roux

Tags : **Conviviènça Arles, Cylsée, Max Rouquette**

Source :

<http://www.aquodaqui.info>